

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 1 września 2014 r.

Poz. 2866

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.175.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 22 sierpnia 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 poz. 594 z późn. zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr XLIII/241/2014 Rady Gminy Grunwald z siedzibą w Gierzwałdzie z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Grunwald w obrębie geodezyjnym Stębark, w części dotyczącej zapisów: w § 5 ust. 3 oraz § 9 ust. 8.

Uzasadnienie:

Rada Gminy Grunwald powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie. Przedmiotem podjętej uchwały jest uchwalenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Grunwald w obrębie geodezyjnym Stębark.

Zgodnie art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych należy do zadań własnych gminy. W przyznanej tym przepisem kompetencji do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej, wyraża się samodzielność samorządu terytorialnego w rozwiązywaniu lokalnych zagadnień dotyczących zachowania ładu przestrzennego, a także gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, dróg gminnych, czy infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 ustawy o samorządzie gminnym. Przyznane gminie uprawnienie do samodzielnego kształtowania polityki przestrzennej nie ma jednak charakteru arbitralnego, a przepisy nie zezwalają na dowolność ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania. Gmina zatem realizując przysługujące jej władztwo planistyczne, ma prawo uchwalić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, ale jedynie przy zachowaniu zasad i trybu jego sporządzania określonych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zakres ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz procedurę jego sporządzania ustawodawca w sposób szczegółowy opisał art. 17 wyżej powołanej ustawy, jednocześnie wskazując w art. 27 ustawy, iż zmiana planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim jest on uchwalany.

W § 5 ust. 3 uchwały, Rada określając zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, wskazała iż *dla lokalizacji inwestycji mogących zawsze znacząco i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko mają zastosowanie właściwe przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska.*

W § 9 uchwały, Rada określając ustalenia dotyczące zasad budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w ust. 8 wskazała, iż *zasady przyłączeń, o których mowa w punktach 4 i 5a powinny być określone w stosownych warunkach technicznych, wydawanych na podstawie właściwych przepisów odrębnych.*

Treści kwestionowanych zapisów § 5 ust. 3 nie można przyjąć, jako ustalenia zasad dotyczących ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, a § 9 ust. 8 jako ustalenia dotyczące zasad budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Należy wskazać, iż plan nie powinien zawierać powtórzeń

dotyczących obowiązków wynikających wprost z przepisów powszechnie obowiązujących, bowiem wykraczają one zatem poza upoważnienie wynikające z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, mają one jedynie charakter informacyjny.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, zawartym w wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r. sygn. akt: II OSK 2096/10, które organ nadzoru w pełni podziela, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane winny być w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów. Zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację. Należy również wskazać, iż zapis § 5 ust. 3 uchwały w świetle brzmienia zapisu § 5 ust. 2 uchwały, z którego wynika, iż w granicach planu nie zezwala się na lokalizacje inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska, jest w części bezprzedmiotowy.

W związku z tym, iż określenie zawartości planu miejscowego, ustalenie dopuszczalnych jego postanowień należy niewątpliwie do zasad sporządzania planu miejscowego w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennego, a zgodnie z jego treścią naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności zapisów uchwały, o których mowa w sentencji.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Grażyna Kluge
WICEWOJEWODA